

A közlekedésfejlesztés további feladatai

Tanácskozás Szegeden

Az avatónnepségre Szegedre érkezett Kiss Dezső közlekedés- és postaiügyi miniszterhelyettes, Gyórfy József, az MSZMP Központi Bizottsága ipari, mezőgazdasági és közlekedési osztályának alosztály-vezetője, s a minisztérium több főosztály-vezetője a délelőtti órákban megbeszélést folytattak Csongrád megyei párt- és tanácsi vezetőkkel.

A megyei tanács épületében rendezett megbeszéléseken részt vett Szabó Sándor, a megyei pártbizottság titkára, Kovács Imre, a megyei tanács elnöke általános helyettese, Török József, a szegedi városi pártbizottság első titkára, Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese. Megtárgyalták a legutóbbi hasonló jellegű tanácskozáson közösen megjelölt feladatok végrehajtásának tapasztalatait, értékelték az eddig végzett munkát és összegezték az 1977. évi, a közlekedés fejlesztésével kapcsolatos Csongrád megyei feladatokat. Számba vették azokat a tennivalókat is, amelyek megoldására az V. ötéves terv éveiben kerül sor.

A vasúti közlekedéssel kapcsolatos kérdések közül részletesen szóltak a minisztériumi vezetők arról, hogy jövőre befejezik a szegedi vasútvonal korszerűsítését, amelynek eredményeként a jelenlegi 16,5 tonnáról 20 tonnára emelkedik majd a maximális tengelynyomás, 30 kilométerről 60 kilométerre a vasúti szerel-

vény sebessége. De elmondották azt is, hogy a szomszédos Jugoszláviában csak később folytatják a vasútvonal felújítását.

Jelentős költségráfordítással korszerűsítik a Szeged—Hódmezővásárhely—Oroszlány vasútvonalat, amelynek része volt az algyői vasúti híd felújítása is. A Csongrád megyei szakaszt a terv szerinti 1978-ban fejezik be, és 1980-ig látják majd el korszerű biztosító berendezéssel. A KPM a korábbi megállapodás értelmében ígérte, hogy az V. ötéves tervben nemcsak Szentés körzetében, hanem a Szeged—Hódmezővásárhely közötti szakaszon is a gőzmozdonyokat Diesel-mozdonyok váltják fel. Erre csak a rekonstrukció befejezése után kerül majd sor. Késik egy másik ígért teljesítése is, miszerint még az idén felépítik Szentésen az utasellátó helyiségét. Ez a munka előreláthatóan 1978-ban fejeződik be.

A második szegedi tiszai híd építése miatt megszüntetik a Tisza-parti villamosjáratot. Az utasszállítást autóbuszokkal látják majd el. Az ehhez szükséges négy autóbust tervben felül biztosítja a minisztérium, ezenkívül jövőre fejlesztésre négy autóbust, a selejtezés pótlására 27-et kap a Volán vállalat. A jövő év első felében megalkotják a második szegedi Tisza-híd zavartalan előkészítésére az operatív bizottságot.

A minisztérium a megyei tanáccsal közösen megvizs-

gálta a Cserebökény—Fábiánsebestyén közötti út megszüntetésének lehetőségét, egy korábbi megállapodás értelmében. Úgy döntöttek, hogy az utat nem szüntetik meg, felújítják és gondoskodnak állandó karbantartásáról.

Ez év elején megvizsgálták Szeged tömegközlekedésének helyzetét. A tapasztalatokat összegezték és mivel a közelmúltban Szegedhez csatlakozott községek, illetve a város úthálózatának helyzete miatt módosítani kell az általános rendezési tervet, ennek részeként ki kell dolgozni a közlekedésfejlesztés új koncepcióját is, amelynek végrehajtásához a minisztérium segítséget nyújt.

Ismét részletesen foglalkoztak a Csongrád megyei városok autóbusz-pályaudvarainak építésével kapcsolatos kérdésekkel, s azokkal a tennivalókkal is, amelyek eredményeként korszerűsítik Csongrád megye postai távbeszélő hálózatát.

Pártmunka az „első vonalban”

Politika, vezetés, szolgálat

1. Minden különösebb közvélemény-kutatás nélkül bátran állíthatjuk, hogy pártunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt politikai vezető szerepét dolgozó népünk túlnyomó többsége elismeri. Ekesen bizonyítják ezt az objektív tények: társadalmi, gazdasági, kulturális felemelkedésünk és fejlődésünk imponáló eredményei, melyeket történelmünk utóbbi három szabad évtizedében elértünk, s munkánk gyümölcseként mutathatunk fel. Anyagi és szellemi alkotásaink egyúttal egy-egy „igen” szavazat a párt vezető szerepére, politikájának helyességére, amely nálunk immár huzamos idő óta a szocialista építési gyakorlatában igazolódik.

Am a közvélemény nem jelentéktelen hányada — a párt vezető szerepéről szólva vagy hallva — hajlamos nem a párt egészére, hanem csupán felsőbb szintű, irányító szerveire gondolni. Vagyis arra a hatásra és befolyásra szűkíteni le a fogalmat, amelyet példának okáért a Központi Bizottsá-

gunk gyakorol a szocialista állam tevékenységére, a társadalmi szervezetek működésére, életünk valós változásaira. Azt már kevésbé vesszük észre, hogy milyen szerepük van mindebben a saját környezetükben, munkahelyükön, lakóhelyükön élő és dolgozó kommunistáknak, a helyi pártalapszervezeteknek. Magát a politika fogalmát is sokan afféle „magas” dolognak tartják, amelyet „valahol fent csinálnak”. Nem vitás, közgondolkodásunknak egyoldalúsága tükröződik az efféle vélekedésekben.

Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy egyes pontokon, sajnos van némi alapja az ilyen ítéleteknek. Pártunk negyedszázazer alapszervezete között akad néhány olyan is, amely nem képes megfelelően hatni az adott munka- vagy lakóhely viszonyaira, így nincs is kellő tekintélye, észrevétel nélkül, befelé fordulva éli szervezeti életét. Tavasszal, a tagkönyvcserével kapcsolatos személyes beszélgetések során nem egy kommunista kritikusan-önkritikusan megfogalmazta ezzel összefüggő jogos hiányérzetét.

Jellemző, hogy újabban a nyugati propaganda is figyelmet fordít a pártalapszervezetek tevékenységére. Mindenkor dühödő pártellenességüket most ravaszabb, néha „udvarló” hangokkal kombinálják. A magyar párttagság kétségkívül bizonyos politikai és szellemi elit (!) — mondják —, de ne akarjon beleszólni a demokratikus állam dolgába, a vállalatok és köztisztviselők szakértőinek munkájába, mert ezzel csak zavart okoz. Nos, kéretlen tanácsadóink eme körmönfont javaslataiból nagyon is kilóg a párt vezető szerepe ellen rugó antikommunista lóláb.

Pártunk álláspontja e kérdésben is egyértelmű. A XI. kongresszuson, a Központi Bizottság beszámolójában ez így fogalmazódott meg: „A pártmunka színvonalát és eredményességét nagymértékben az határozza meg, hogy a munka miként halad a végrehajtás első vonalában, az alapszervezetekben... A párt politikáját a dolgozó milliók elsősorban annak alapján ítélik meg, ahogyan annak megvalósulását munkahelyükön, a saját környezetükben közvetlenül tapasztalják.”

A pártmunka „első vonalában” tehát az alapszervezetek dolgoznak, küzdenek, állnak helyt. A párt vezető szerepe érvényesítésének, politikánk megvalósításának minden ponton ők a közvetlen, helyi letéteményesek, felelősök. Egy-egy vállalat, szervezet, intézmény munkáját nemcsak a területileg illetékes pártszerv, s nemcsak az állami felügyeleti szerv köteles figyelemmel kísérni, hanem az a legkisebb kommunista kollektíva is, amely közvetlen közelről, a mindennapi munkában, folyamatosan tudja figyelemmel kísérni, és amelynek tagja = egyenrangú

tagja — az intézmény, szervezet, vállalat vezetője is.

A párt vezető szerepe érvényesülésének többféle garanciája, biztosítéka van. Garancia természetesen már az is, hogy az állami, gazdasági élet vezető posztjaira a párt és nép bizalmából, a párthoz és néphez hű, rátermett emberek kerüljenek. Garancia, hogy munkájukról rendszeresen beszámoltatják őket az irányító pártszervek. Sajnos, néha és helyenként emellett elsikkad a nem kevésbé fontos harmadik garancia, az alapszervezeti szintű beszámoltatás. (Emögött többnyire a hatáskör félreértése — az, hogy az igazgató, az elnök stb. a felelős pártszerv személyügyi hatáskörébe tartozik — húzódik meg.)

A pártalapszervezetek, párttagságunk egésze alkotó módon veszen részt politikánk alakításában is. A döntő, a legfontosabb azonban itt, az „első vonalban” természetesen a határozatok végrehajtásának segítése: ezek megismertetése, tudatosítása, gondoskodás a tárgyi és személyi feltételekről, mozgósítás a végrehajtásra. Nem maradhat el végül a pártmunka folyamatának harmadik láncszeme sem: a végrehajtás ellenőrzése.

Az alapszervezeti munkában mindennek megvannak a maga kialakult, jól ismert és gyakorolt módszerei. Elsősorban a szervezeti élet fórumaira gondolunk, a taggyűlésekre, vezetőségi ülésekre, a pártcsoportok összejöveteleire; ezek kínálják a legjobban lehetőséget a feladatok megbeszélésére, a tapasztalatok számbavételére, a mozgósításra, helyi határozatok, javaslatok és ajánlások kimunkálására. Emellett a mindennapi munka sodrában is ezer alkalmat találunk az alapszervezetek mind az állami vezetéssel, mind a dolgozó kollektívával való szoros kapcsolat-tartásra. Az alapszervezet külön-külön személyre szóló, „testre szabott”, állandó vagy egy meghatározott feladatot tartalmazó pártmegbízást adhat, és kell is, hogy adjon tagjainak; ezek teljesítése is a vezető szerep érvényesítéséhez való hozzájárulás. De lényegében ennek a hivatásuknak tesznek eleget körültekintő pártépítési tevékenységükkel, folyamatos kádern munkájukkal; vagy a tömegszervezetek helyi irányításával az ott dolgozó kommunisták közreműködése révén.

Nem sorolhatjuk fel az alapszervezeti pártmunka sokféle ágazó tennivalóit. De azt igenis világosan látnunk kell, hogy ez a munka a maga egészében: politikai munka, vezetés, a párt vezető szerep érvényesítésének része. S mint ilyen, vég-eredményben nem uralkodás, hanem szolgálat: a munkásosztály és vele együtt mindjobban az egész dolgozó nép érdekeinek odaadó szolgálata. Egységes és oszthatatlan egész, amelynek nincs elhanyagolható mozzanata. Vannak viszont sajátos, nem elkülönülő, de különösen fontos területek.

Koncz István

Járműipari megállapodás

Kedden Pozsonyban befejeződtek dr. Székér Gyula miniszterelnök-helyettes és Rudolf Rohlicek csehszlovák miniszterelnök-helyettes tárgyalásai.

Dr. Székér Gyula és Rudolf Rohlicek magyar—csehszlovák egyezményt írt alá

a járműipari együttműködésről.

Dr. Székér Gyulát pozsonyi látogatása során fogadta Jozef Lenárt, Szlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkára és Peter Colotka, szlovák miniszterelnök. Dr. Székér Gyula tegnap hazaérkezett.

Tervek, gondok, eredmények

Év vége a szegedi élelmiszeriparban

Év vége van, felmérések, mérlegkésztés ideje. Ilyenkor adnak számot a gyárak, vállalatok a tervek teljesítéséről, a problémákról és az eredményekről: egy év munkájáról. A szegedi élelmiszeripar házatáján néztünk szét: 1976-os terveik megvalósításáról, az idei eredményekről kérjünk és kaptunk tájékoztatást.

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat az évi termelési értéke várhatóan 710 millió forint lesz, ami 6,8 százalékos növekedést jelent a tavalyihoz képest. A vállalat kiviteli aránya tőkés piacra mintegy 20 százalék volt, a fűszerpaprika, a szárított hagyma és a különféle húskonzervek exportja 122 millió forintos árbevételét eredményezett. Zömében az NSZK-ba exportáltak, de szállítottak például Angliába és Hollandiába is. A szocialista exportban legfőbb partnerük a Szovjetunió volt, de jelentős mértékben részesült termékeikből az NDK is. A paprikafeldolgozó vállalatnál idei legnagyobb eredményüknek tartják, hogy a tavalyihoz mérten 45 millió forintos többlettermelést lényegében változatlan létszámmal érték el, holott a minimális létszámhiány 50—60 fő. Jobb gépkészítéssel, a fűszerpaprika-termelés növelésével segítettek önmagukon, ami annál is inkább komoly eredmény, mert ta-

vasszal a zöldségellátás, nyáron pedig a tavalyi nagyon gyenge vöröshagymatermés miatt voltak gondjaik.

A Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsiipari Vállalat nemcsak teljesítette, hanem felül is múlta éves tervét. A felvásárlásban előirányzott 285 ezer sertés, 25 ezer szarvasmarha és 50 ezer süldőmalac megvétele mellett rekordot ért el a sertésvágásban: a tavalyi 505 ezerrel szemben az idei szám 510 ezer. Hentesáru-készítményei mennyiségét is növelték, az 1975-ös 546 vagontól idén 34 vagonnal múlták felül. A szalámitermelésben nagy előrelépést jelentett a határidő előtt átadott szalámitfeldolgozó üzem. Ennek köszönhető, hogy a szalámi-export tervét 43,5 vagonnal teljesítették túl, belföldre pedig — elsősorban Szeged jobb ellátása érdekében — másfél vagonnal termeltek többet az előirányoztnál. A vállalat 1976. évi árbevétele mintegy 3 milliárd forint, termelési értéke 2,4 milliárd forint. A létszám gondok megoldásában elsősorban a munkaerő stabilizálását és a minőségi munkások jobb kiválasztását igyekeztek végrehajtani.

A Szegedi Konzervgyárban az ez évi termelési érték 7 százalékkal szárnyalta túl a tavalyit. A tőkés export növekedése 1975-höz képest 127 százalékos volt, míg ez az

arány a szocialista országokban irányuló kivitel viszonylatában 84,5 százalék. Ezt a lemaradást a kedvezőtlen mezőgazdasági termelésből adódó nyersanyaghiány okozta, amely miatt nem tudták biztosítani a megfelelő mennyiségű árukezelést. A belföldi ellátást viszont jelentős mértékben növelték: 18 százalékkal teljesítették túl tervüket. A gyár termelékenysége 1976-ban 105 százalékos. Év vége van, felmérések, mérlegkésztés ideje. Tanulmányosok ezek a számok: a jelen képe és a jövő feladatai fogalmazódnak meg bennük.

D. L.

Tanfolyam brigádvezetőknek

Tegnap, kedden délelőtt Szegeden a Tisza szállóban kezdődött az a tanfolyam, amelyet a Csongrád megyei TESZÖV rendez a szegedi és szegedi járás termelőszervezeteiben dolgozó szocialista brigádok vezetőinek, továbbá versenyfelelősöknek. A tanfolyam 35 óras.

Dr. Farkas Miklós, a területi szövetség titkárhelyettese nyitotta meg a rendezvényt, majd dr. Koncz János, a Csongrád megyei pártbizottság titkára tartott vita-indító előadást, a szocialista életmód és a tudatformálás kérdéseiről, feladatairól. A

Fejlődő szervezetek

Az 1976-os esztendő munkáját értékelte kedden az Ipari Szövetkezetek Országos Tanácsa Megállapította, hogy a szövetkezetek termelése az idén kiegyensúlyozottan, jó ütemben növekedett, miközben javult termékeik minősége és választéka is. A külkereskedelmi forgalom az elmúlt évihez viszonyítva 5 százalékkal, ezen belül a tőkés országokba irányuló export 16 százalékkal nőtt. Az építőipari szövetkezetek az idén 6800—7000 lakást adtak át. Bővült a lakosságnak nyújtott javító-szolgáltató tevékenység is. Kedvező körülmény, hogy a szövetkezetek termelésének növekedése teljes egészében a termelékenység emelkedése révén valósult meg. Az ipari szövetkezetek tiszta vagyona 1976 végén 18,7 milliárd forint, csaknem 15 százalékkal több az előző évinél. A szövetkezetek vagyonának 98 százaléka oszthatatlan szövetkezeti tulajdon.